त्यागाय सम्भृतार्थानां सत्याय मितभाषिणां। सर्गः १
यशसे विजिगीषूणां प्रजायै गृहमेधिनां ॥ ७ ॥ शै
शवेऽभ्यस्तविद्यानां यौवने विषयैषिणां। वार्द्धके
मुनिवृत्तीनां योगेनान्ते तनुत्यजां ॥ ८ ॥ रघू
णामन्वयं वक्ष्ये तनुवाग्विभवोऽपि सन्। तद्गुणैः क
र्णमागत्य चापलाय प्रतारितः ॥ ९ ॥ अन्तकुलकं ॥
तं सन्तः श्रोतुमर्हन्ति सदसद्व्यक्तिहेतवः। हेम्नः
संलक्ष्यते ह्यग्नौ विशुद्धिः श्यामिकापि वा ॥ १० ॥

त्यागेति। पु॰ किं॰ दानाय द्रव्यं सञ्चिन्वतां पुनः सत्याय
अल्पभाषणवतां पुनः कीर्त्यै जयेच्छावतां पुनः सन्तानाय दा
रान्परिणेतॄणां ॥ ७ ॥ शैशवइति। पुनः बाल्यकाले विद्यां पठ
तां पुनः यौवनकाले सुखं भुञ्जतां पुनः वार्द्धक्यकाले मुनेः स
दृशाचारेण युक्तानां पुनः अन्तकाले ध्यानेन शरीरत्यागिनां
॥ ८ ॥ रघूणामिति। किं॰ अहं अल्पबुद्धिः पु॰ कर्णयोः समीपे
रघूणां गुणैः आगत्य प्रेरितः किमर्थं वाचालत्वाय ॥ ९ ॥
तमिति। पण्डितारघुवंशं श्रोतुं योग्याभवन्ति किं॰ पण्डिताः
सदसद्विवेके समर्थाः यस्मात् अग्नौ सुवर्णस्य विशुद्धिः किम्वा
श्यामतापरीक्ष्यते ॥ १० ॥